

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi
Et Benè Moriendi**

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

21. Cap. De Avaritia, & Eleëmosynis.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

tibi interdum submittit, prompto & læto animo ferre recuses, quandoquidem crucem ipsius ligneam ingentem, atque adeo gravem portare gestias, & omnino paratus sis.

Hoc pro certo habe, non aliam seruo ingrediendam esse viam, quam illam, quæ Domini ipsius est notata & signata vestigijs.

C A P V T. X X I.

De Avaritia, & Elcemosynis.

Laudanda est in bonis spiritualibus avaritia: hæc enim hujusmodi sunt, ut seruari debeant, neque prodesse valent, nisi conserventur; attamen aliter communicata, tantum abest, ut immendantur, ut etiam multum augeantur.

Contra reprehendenda est avaritia in bonis temporalibus; nam eo fine nobis à Deo data sunt, ut in alios etiam erogentur; neque verò prodesse, neque bona appellari possunt, nisi, ut par est, utamur, aut illa amore Dei impulsiperibus elargiamur.

Bonorum temporalium cupiditas multo damnosior est, quam eorum possessio cruciantur

cruciamur enim, variisque exagitamur
tentationibus, & innumeris distrahimur
curis, quamdiu ea, quæ inordinato pro-
sequimur affectu, non obtinemus.

Infatiabilis auri argentique sitis, om-
nium propè, quæ agimus, aut patimur,
malorum fons est, attestante S. Scripturâ,
*Radix omnium malorum cupiditas. Avaro
nihil scelestius.*

Omnes se detestari avaritiam asserunt,
avarum se fateri cupit nemo. Hic opes
accumulat hunc in finem, alius in istum;
sed quousque suis ante obitum di-
vitijs renuntiare vult? quis est, cui bona
sua sufficiunt? nunquam expletur plura
habendi sitis.

Ejusmodi profectò homines sunt om-
nis commiserationis expertes; hinc mag-
nopere metuendum est, ne quid sinistra,
præsertim in horâ mortis, ipsis accidat.
Avarus, ait S. Paulus *Non habet hereditatem
CHRISTI & Dei*, nec non S. Jacobus
(a) *Indicium sine misericordiâ ei, qui non
fecit misericordiam.*

Quæ nobis ab alijs fieri volumus, hæc
illis & nos facere oportet. Nostra in
alios munificencia, eorum vicissim erga
nos liberalitatem provocet, necesse est.

Deus tam amplas tibi largiri possessio-
nes minimè tenebatur. Penes

Penes ipsum erat creare te pauperem, & rerum omnium egenum, eumque, qui nunc de tuo vitam sustentat, divitem reddere ac opulentum.

Iam verò finge te inopiâ laborare, illum abundare divitijs; an gravi pressus necessitate velles ejus ope destitui? minime verò; quin juvari ab illo & recreari cuperes: quod si id renueret, tantam ejus, nec immeritò, accusares animi inclementiam.

Vt quid ergo tu hujusmodi homini suppetias modò ferre detrectas, cum dura ille prematur egestate, tu divitijs affluas? sanè habet, unde tuam vicissim arguat asperitatem, immitemque incuset animum; tu verò iniquè agis, quod nullâ datâ eleëmofynâ vacuis illum manibus abs te dimittas.

Satiùs est possidere pauca cum gaudio atque animi tranquillitate, quàm ingentem auri vim, reclamante Deo & conscientia.

Si multæ tibi sunt opes, largire multum: si modicæ, modicum eroga. Multum donat, qui donat omnia; sed ille multò plus donat, qui donat aliquid puro sinceroque in Deum amore impulsus.

Qui dat pauperi, non indigebit; qui despicit deprecantem,

deprecantem, sustinebit penuriam ait S. Scriptura: licet autem nullum hactenus obventuræ tibi paupertatis probabile adsit argumentum, potest tamen Deus brevissimo temporis intervallo redigere te ad rerum omnium inopiam. Mille sunt viæ, & mille modi, quibus reddere te valet Iro pauperiorem.

Pauper est, cui nunquam sufficit; dives est, qui præter se nihil desiderat, teste S. Martino Bracarenſi (a) *Qui sibi ipsi satis est, cum divitijs natus est. Satis etiam opulentus est, qui pane non indiget.*

Longè præstabilius est, amore Dei opibus se privare, quàm sinistro quodam casu, adversâque fortunâ, aut inopinæ mortis acceleratione sine ullo fructu, vel præmio, iisdem spoliari invitum.

Pauper beatum te reddere, ac divitijs locupletare potest nunquam perituris. Dum illi stipem erogas, reddis id, quod ipsi debes. Contrâ verò aliena detines bona, eumque enecas, dum illi gravi aut extremâ necessitate pressio eleëmofynam denegas. *Si non pavisti, occidisti inquit S. Ambrosius.*

CAP.

(a) *De vera virtute. c. 3.*